

Sygn. akt II CZ 39/17

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Roman Trzaskowski (sprawozdawca)

SSA Bogusław Dobrowolski

w sprawie z powództwa G. T. i A. T.

przeciwko E. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

i O. Spółce Akcyjnej w W.

z udziałem interwenienta ubocznego "G." Spółki Akcyjnej w S.

o zapłatę i nakazanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 czerwca 2017 r.,

zażalenia powodów

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 1 lutego 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

**odrzuca zażalenie w części dotyczącej rozstrzygnięcia  
zawartego w punkcie pierwszym zaskarżonego postanowienia,  
a w pozostałym zakresie oddala je.**

## UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2017 r. Sąd Apelacyjny w (...) w punkcie pierwszym oddalił wniosek powodów G. i A. T. o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, a w punkcie drugim odrzucił skargę kasacyjną.

Wniesionym zażaleniem powodowie zaskarżyli to postanowienie w całości, zarzucając błąd w poczynionych przez Sąd ustaleniach faktycznych, polegający na wadliwym przyjęciu, że skarga kasacyjna została złożona po terminie z winy powodów, podczas gdy została złożona w terminie, z tym że zaadresowana do wadliwego Sądu z winy pracownika Kancelarii Adwokackiej, nie zaś strony powodowej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie w części dotyczącej postanowienia oddalającego wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne. W doktrynie bowiem i w orzecznictwie zostało wyjaśnione, że postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie podlega zaskarżeniu zażaleniem, ponieważ nie należy do kategorii wymienionych w art. 394<sup>1</sup> § 2 k.p.c. postanowień kończących postępowanie sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 r., I CKN 367/99, OSNC 2000, nr 3 poz. 48 oraz z dnia 19 grudnia 2001 r., IV CZ 197/01, nie publ., a także uchwałę składu siedmiu sędziów z dnia 31 maja 2000 r., III ZP 1/00, OSNC 2001, nr 1, poz. 1).

U podstawy stanowiska, że postanowienie o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie leży założenie, iż strona z powołaniem się na art. 380 k.p.c. będzie mogła zakwestionować stanowisko sądu drugiej instancji w zażaleniu na odrzucenie skargi kasacyjnej.

Rozpoznawanie na podstawie art. 380 k.p.c. niezaskarżalnych orzeczeń nie następuje jednak automatycznie, wymaga ono bowiem zamieszczenia w środku zaskarżenia stosowanego wniosku.

Gdy w sprawie występuje profesjonalny pełnomocnik wniosek powinien być jednoznacznie sformułowany, gdyż nie ma podstaw do przypisywania pismom przez niego wnoszonym treści wprost w nich nie wyrażonych (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2008 r., sygn. akt II CZ 54/08). Zważywszy, że w zażaleniu nie ma takiego wniosku, zażalenie na postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu podlega - jako niedopuszczalne - odrzuceniu na podstawie art. 394<sup>1</sup> § 3 w związku z art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c.

Skoro postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu nie zostało wzruszone należy przyjąć, że stanowisko Sądu Okręgowego o odrzuceniu skargi kasacyjnej wobec jej wniesienia z uchybieniem ustawowego terminu jest prawidłowe. Z tych względów zażalenie w tej części podlegało oddaleniu (art. 398<sup>14</sup> w związku z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.).